

פרוטוקול מס. ~~149~~ 148

מישיבת ועדת הכלכלה, שהתקיימה ביום ה',
ז' בטבת תשל"ו, (11.12.75) בשעה 10.30
בתל-אביב

חברי הועדה:

נכח:

- י. מודעי - יו"ר
- א. אבטבי
- ט. דרובלס
- א. זילברברג
- י. יודין
- א. לבני
- י. סערי

פוזכנים:

- ת. פנחסוביץ - משרד המספחים
- א. רוזנמן - מנכ"ל משרד התיירות
- הרב ש. נתן - משרד התיירות
- ד. וילק - משרד התיירות
- צ. חביב - משרד התיירות

- י. פלכסר - מזכיר הועדה
- ד. לב - כלכלן הועדה

ט. קושלר

רשמה:

חוק שירותי תיירות תשלג'-1972

סדר היום:

אני פותח את הישיבה.
הבנתי שלישיבה זו הוזמן היועץ

היו"ר י. מודעי:

המספשי למטלה.

הוא הודיע שהוא מצטער שלא יוכל להתפנות.
הוא מוכן לעסות זאת ביום אחר. אם

י. פלכסר:

הועדה לא תסתכנע על ידי הנציגה שלו, הוא יהיה מוכן להופיע בישיבה
אחרת, והוא מבקש לדחות את ההכרעה הסופית במקרה זה.

ת. שנחטוביץ:

היועץ המספשי קיבל את ההודעה אתכול
ולא יכול היה לשנות את סדר היום שלו.
אם הועדה תחליט שהיא רוצה לסמוע אותו, אני מבקשת לסמוע אותו בירושלים.

היו"ר י. מודעי:

אני קובע שהתבצלות היועץ המספשי למטלה
מתקבלת. נדלג על הסעיף הזה ובמסיך
בסעיפים האחרים כפי שנהגנו בסעיפים שיש לגביהם בעיה. אינני יכול
לקבל את התנאי, טאם נסתכנע - טוב; ואם לאו - נתחיל הכל מחדש.

כ. דרובלס:

בישיבה האחרונה החלטנו שבישיבה זו
נגמור לדון בפרק ג' ונחליט באופן
עקרוני אם מקבלים אותו או לא. ההחלטה כהחלטה קיימת. הייתי רוצה שנהיה
כשופים להחלטה שאנחנו מקבלים. אם היועץ המספשי מודיע שהיועצת המספשית
תיצג אותו בדיון זה, אפשר להכנס לגופו של ענין. אם היועצת המספשית
חושבת שרצוי שהיועץ המספשי יופיע, אני לא אתנגד לדחיה.

היו"ר י. מודעי:

הבהרתי את הדברים לאחר שיחה עם היו"ר
הועדה. היועץ המספשי הציג שלא נקבל
סיכום שלילי בהיעדרו. אם חברי הועדה מתחייבים מראש שהסיכום יהיה
חיובי, אפשר להכנס לדיון בסעיף. אבל אם אין התחייבות כזאת, אני לא
מוכן להתחייב לכך, אין שום להכנס לענין, ואני מקווה שאין בכך מסום
פגיעה ביועצת המספשית. זו בקשה מפורטת של היועץ המספשט.

נזכיר הועדה מעיר, שסעיף 17 בצרף
הביקורת הוא כעין תוספת עצמאית שאינה קסורה לסיפא של אותו פרק.
לכן ניגס לדון בו.

ת. שנחטוביץ:

שנה אלי פרופ' פרוקצ'ה וביקס טנוסיף
בסעיף 12 הערה, אטר לפעסה יש כבר
פסיקה בענין זה והיום היא קיימת בין אם היא כתובה בחוק ובין אינה
כתובה, שלא יבוטל ריסיון אלא לאחר שניתנה לבעל רסיון הזדמנות
סבירה להסמיע שענותיו. שסק דין של בית המספסט העליון אמנם קבע זאת.
בענין זה יש גם הנחיה של היועץ המספשט, ולמרות זאת, רצוי להכניס
זאת לחוק כתוספת לסעיף 12. בפסיקה הנוספת ייאמר "לא יבוטל רסיון
אלא לאחר שניתנה לבעל הריסיון הזדמנות סבירה להסמיע שענותיו
ולהביא ראיותיו".

צ. חביב:
זה לא רק לגבי ביטול אלא לגבי סנקציה
גם כן.

היו"ר י. מודעי:

הפסיקה דיברה על ביטול, ואני מניח
סנקבל זאת.

צ. חביב:
ואי-חידוס?

י. מודעי:

עם מסרד התיירות גמרנו את הפרטה.
באה בקסה מצד מסרד המספשטים. אינני
מתכוון לפתוח מחדש את סעיף 12. הבקסה מדברת על ביטול. נקבל את בקסת
מסרד המספשטים.

ס.ע.י.ף 17:

צ. חביב:
יש לבו דוגמאות לסעיף זה כחוקים קיימים.
במסרד התיירות יש כעשרים מבקרים. אחרת
לא נוכל לעסוק בביקורת בבתי המלון ולא נדע אם הם מטלאים את חובותיהם
החוקיות. גם בחוק רשות נאות טרפא יש סעיף כזה על מבקרים.

י. יודין: מה שייכת לכאן דירה פרטית?

היו"ר י. מודעי:
בחוק זה אינכם מגבילים את המינוי לסנה
כפי שהוא בחוק רשות נאות טרפא.

צ. חביב: לא.

א. אבטבי:
אני מציע להוסיף הגבלה של סנה. בסעיף (3)
סדובר על "לחקור כל אדם שיש לו..."
אני מתקשה לקבל זאת. חקירה צריכה להצות בגוף אחר. המבקר יכול להגיע
למסקנה שיש עבירה, אבל את החקירה ימסור לחוקרים.

היו"ר י. מודעי:
הבעיה היא שלא כתוב מה יהיה נושא החקירה.
אם יש לו יסוד סביר להניח שנעשתה עבירה
על פי חוק זה, יש לו רשות לחקור על הכל.

מ. דרובלם:
סעיף 17 הוא סעיף חמור לדעתי. מקימים בו
מסורה פרטית ללא מגבלות. המבקר יכול לעסוק
בראות עיניו, אם החליט שאדם מסויים ביצע עבירה לפי סעיף זה.
נוסף לכך כתוב "לדרוש מכל אדם..." , גם זה ללא צו של שופט. יכולים
להיות משפטים מסחריים סודיים. וסעיף (3) עוד יותר חמור. הוא עלול
לתפוס דבר שיכול לגרום לנזק רציני לעסק, ואחר יתברר שהיתה זו שעות.
אני מבקש ממסרד התיירות לנסח את הסעיף בצורה אחרת לגמרי ולא להקים
בו מסורה פרטית סניטנות לה סמכויות בלתי-סוגבלות, אלא חייב להיות
מישהו מעליו אם להנחת דעתו צריך להוציא צו כזה. את החקירה הייתי
מוציא מכאן.

י. יודין:
אני תומך במגמה להבטיח פיקוח יעיל. התפקיד
הסתואר פה מתאים יותר למלה "פקח".
לדעתי יש סכנה מסוימת, שעל רקע של פירוש לרעה של סירותי תיירות
הפיקוח יכול להיות פגיעה רצינית בעניני הפרט וללא צורך. כאשר סדובר
על בתי מלון, סוכנות נסיעות וכן הלאה, הדברים פחות או יותר נהירים.
אבל אם מדובר על חסד סמא אדם עוסק בסירותי תיירות ונותנים לפקח
סמכויות כל כך רחבות, על רקע של פירוש לא נכון של מה שבקרא עבירה
על מוסג סירותי תיירות, יכולות להתהוות אי-נעימויות חמורות, והייתי
מזהיר מפני זה.

י. סערי:
אין לשלול את האינסטנציה הזאת שקיימת לא
רק לפי חוק זה. אני מסכים שיש צורך
להגביל אותה. הבעיה העיקרית אינה אם המינוי לסנה או שלוש סנים.
גם סןטר לא מסנים לסנה. השאלה מה הסמכויות הניתנות. בסעיף 17 (2)
כתוב "לדרוש מכל אדם ידיעות, דוגמאות ומסמכים..."

ת. פנחסוביץ:
זה שייך לריסא בו כתוב "כדי להבטיח או
להקל ביצוע חוק זה..."

י. סערי:
צריך להיות ברור שכל הסעיפים קשורים
בעבירה על החוק הזה. בריסא סדובר גם
על מינוי. כדי להסיר ספק, כדאי לומר במפורס שהסעיף (2) קשור להוראת
החוק בלבד. בסעיף (3) זה נאמר. סימן שיש בסעיף (2) סמכות יותר
רחבה כאשר הוראות חוק זה.

גם בסעיף (4) יש צורך באיזושהי הגבלה כדי שלא תהיה אפשרות של שימוש לרעה. יש צורך במבקרים כדי שיוכלו להכנס לבית מלון ולבדוק. אם אי-אפשר להכנס, לבדוק דברים ולדרוש מסמכים, אין הסמכות לבצע את החוק. הסמכות צריכה להיות מוגבלת לטירותי תיירות וניסאים הקטורים בחוק הזה.

י. יודין: אני יכול להוסיף באתר תיירות עם חמיטה -

סטה אורחים פרטיים שלי ולהסתובב, ופקח יכול לעכב אותי ולהתחיל לחקור מי אני ומה אני עושה. זה מסונה ביותר. כמו כן גאטר "לדרוש מכל אדם", לא אני חשוד בעבירה, אבל הפקח חושב שאני יודע על עבירה, הוא יכול לעכב אותי ולהתחיל לחקור אותי. זה סעיף חסור. אדם יכול לפרס באופן טרירותי מה זה "טירותי תיירות".

היו"ר י. מודעי: אני חושב שצריך להרהר גם בפהות הסמכות

וודאי בניסוח. אם איננו נותנים אפשרויות בדיקה - כל מה שדיברנו עד כה פיותר. אבל יש הבדל בין לתת יכולת פיקוח על ביצוע חוק ובין להעניק סמכויות -גג שכוללות בתוכן גם את הסמכויות הנדרשות לחוק הזה. מדובר על "או להקל". מה זה? להבטיח לא מספיק? אין צורך להקל. "להקל" ניתן לניצול חסור מאד לרעה. אני מציע למחוק את המלה הזאת.

בסעיף (1) אני מציע למחוק את הכל ולהסאיר "לדרוש מאדם להציג בפניו כל רסיון על פי חוק זה".

בסעיף (2) "לדרוש מכל אדם ידיעות, דוגמאות ומסמכים", יש לכתוב "מכל אדם העוסק בנושא התיירות". אם אדם שעוסק בנושא התיירות נתן לי להחזיק מסך, אני לא רוצה שיבואו אלי לבקש זאת. אם מדובר על "כל אדם", זה חדל להיות חוק תיירות.

י. סערי: תלוט איזה ידיעות ואיזה מסמכים. לפעמים צריך לסאול מיטהו אחר.

היו"ר י. מודעי: אם הוא יכול לדרוש מכל אדם שעוסק בנושא התיירות ידיעות, דוגמאות ומסמכים - דינו.

גם זה הרבה מאד. בסעיף (3) מדובר על "לחקור כל אדם". כל אדם אינו מודיע של מסרד התיירות. עובדי הענף כפופים למסרד התיירות. אני לא. אני יכול לדעת שניצלו תעריף לרעה, ואינני רוצה למסרד זאת. חוק התיירות יטעבד אותי לענין זה, מסרד המסחר והתעסיה לגבי פצרכים אחרים. אין לכפוף לחוק הזה כל אזרח של המדינה.

את סעיף (4) אני מציע למחוק. קה זה להכנס לכל מקום? לבית כנסת אפשר להכנס? אם המסרד יקבל סיהיה מדובר על בית עסק, גם זה לא שטוט. המלון שאני אורח בו כפוף לחוק התיירות. אבל אני כאורח? פירוש הדבר שאני צריך להיות שוכן שבאחת הסעות כלילה יופיע אצלי מבקר. כתוב שמותר לו להכנס ולערוך חיפוש ולדרוש כל דבר. הוא יכול לתפוש את המזודה שלי. מדוע? כי אני נמצא במלון שכפוף לחוק.

ת. שנחטוביץ: בכל חוק שיש בו סמכויות יש גם ביקורת.

אם הכנסת מחוקקת חוק, היא צריכה גם לאפשר לפקח ולמסרד על ביצועו. אחרת אין ערך למה שנאמר בחוק. הועדה וודאי תסכים שצריך לתת למסרד כלים לבצע את מה שנאמר בחוק זה. אחד הכלים החשובים הוא מוסד ביקורת. ועדת ביקורת שהיא מעין מוסד שיפוטי לעביחת קטבות יותר, והתכן הוא שריבונלי יותר מאטר ביקורת. כאן זו ביקורת לסטה. הסעיף מתחיל ב"מבקר שמינה לכך הסר יהיה רסאי". הריסא מדברת על סמכויות המבקר שהסר מינה לכך. אם שוכנע המבקר שהסר מינה שהדבר דרוס כדי להבטיח או להקל בביצוע חוק או למנוע עבורה על הוראותיו, יש פירוש מה הוא רסאי לעשות. את הריסא צריך לקרוא לשני כל אחת מהפסקאות. את ה"או להקל" אנחנו מוכנים למחוק.

ת. פנתסוביץ:

בסעיף (1) נאמר "לדרוש מאדם שיט למבקר יסוד להניח פעולה שהיא בתחום סירות תיירות...". אני סבורה שזו פיסקה מגבילה ולא מרחיבה את סמכות המבקר. זה ענין של פרטנות.

י. יודין:

אחלי נכתוב "לדרוש מאדם שיט למבקר יסוד להניח פעולה בסירות תיירות כמסלוח יד".

ת. פנתסוביץ:

ואם אינו עוסק בכך כמסלוח יד אלא כתחביב? יש כאן הגבלה. הוא לא ידרוש מכל אדם להציג רסיון, אלא רק ממי שיט לו יסוד סביר להניח, וכאן נשל ההוכחה עליו שהיה לו יסוד סביר להניח שאותו אדם עשה פעולה בתחום סירות התיירות וזה אינו מסלוח יד אלא עשה פעולה. איכסן תיירים, הדריך תיירים, ללא רסיון. אדם שמטטיל בעיר העתיקה, אין יסוד סביר להניח שהוא מדריך, ואילו אי-אפשר לבוא בדריסה להצגת רסיון. אבל אדם שהולך עם קבוצה ומטביר לה, יש יסוד סביר להניח שהוא עושה פעולה. אם יטרב אדם להציג רסיון למבקר והלה יתבע אותו לדין, הוא יצטרך להוכיח שהיה לו יסוד סביר להניח שהוא עושה פעולה בתחום התיירות.

בסעיף (2), לדרוש מכל אדם ידיעות...".

הצעת היושב-ראש היתה לדרוש רק מאדם שספק בתחום התיירות. זה עושה שלסתר את החוק, כי הוא לא יחזיק את המסמכים. הוא יעביר אותם לאחר ואז איננו יכולים לבצע את החוק. צריך לקרוא זאת עם הרישא "אם שוכנע שהדבר דרוש לביצוע החוק". הוא לא יכול לדרוש זאת מכל אדם. טוב, נשל ההוכחה עליו.

אשר למסמכים חסויים, אותו מבקר הוא עובד מדינה ויש עליו הגבלה. כל עובד מדינה צפוי לטאסר אם יגלה ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו. בידי כל משרד ממסלתי, וביחוד בידי משרד המסחר והתעסיה, יש סודות מסחריים של עסקים רבים פאד, ואלמלא היתה הגבלה כזאת, וודאי שאי-אפשר היה לסטור על סודיות ואי-אפשר היה למלא את התפקיד כנדרש. לכן אין סניעה שפה לא תהיה הגבלה. אי-אפשר לפנות לפני כל ביקורת לסופט. נצטרך להוסיף טאות שופטים טיעסקו בענינים קטנים. הביקורת היא דבר של יום יום, המבקרים יוצאים לראות אם אמנם מבצעים את הוראות החוק. יתכן שכל המסמכים יהיו בסדר והביקורת תעבור בלא למצא דבר.

המלה "לחקור" מעוררת אסוציאציה של

מסטרה. כיוון שהמסטרה אינה יכולה להסתלט על כל תחומי הביקורת סצריפם לבצע המטרדים, במיוחד בתחום הכלכלי, אנחנו נותנים בכל התחומים סמכויות לאותם מבקרים לחקור. מה פירוש לחקור? לשאול שאלות ביחס לניהול העסק. כאשר מדובר על חקירה, אין זה אומר שפותחים תיק שלילי ומעמידים את האיש לדין. יתכן שכן, יתכן שלא. אני לא חושבת שלמלה "לחקור" יש משמעות כל כך חמורה וחריפה. זה כפוף לרישא. הוא יכול לחקור אותו במה שנוגע לנושא, אם זה בא להבטיח את ביצוע החוק.

לסעיף (4) הייתי מסכימה להוסיף "להכנס

בכל עת סבירה", ואז לא יכנסו באמצע הלילה לחדרי מלון. אם זה היה סביר או לא, זה כפוף לביקורת בית המטשט. אם מדובר על תפיסה, מדובר על תפיסת מסמכים שמעידים על ביצוע העבירה. כמובן ששופטים שלא יכנסו לדירה פרשית אלא על פי צו בית המטשט.

צ. חביב:

חבר הכנסת יודין העלה את השאלה אם הוא רוצה להדריך תיירים. בסעיף (1) נאמר שזה לא נוגע למקרה זה. סירות תיירות מוגדר בסעיף 2. אתה אינך כלול בהגדרה זאת.

ת. פנחסוביץ:

סירותי מורי דרך כלולים. אם הוא מדריך
קבוצה, יש יסוד לאסת אליו ולטאול אותו

אם יש לו רסיון.

ד. וילק:

צוות הפקחים פועל ויפעל אך ורק לפי
חוק זה. אין לפרט שאני יכול להכנס באופן
חפשי לפי חוק זה לבית מרקחת. אבל צריך להכנס לבית מלון. נכנס אך
ורק למסרד של מלון. לא ניתנת סמכות להכנס לחדר של אורחים במלון.

היו"ר י. מודעי:

איפה זה כתוב? חדר במלון אינו דירה פרטית.
מדוע לא לכתוב "לכל עסק המוגדר בחוק זה"?
הסיכום הוא שמסרד התיירות מוכן למחוק את המלים "או להקל". לא קיבל
סום תיקון בסעיף (1), לא קיבל שום תיקון בסעיף (2), לא קיבל תיקון
בסעיף (5). קיבל תיקון בסעיף (4) לפיו יהיה כתוב "להכנס בכל עת
סבירה לכל מקום בו ניתנים סירותי ולערוך בו חיפוש...".

הרב נתן:

בין הסירותים צריך לכלול את מורי הדרך.
רוב התלונות על מורי דרך נוגעות למקרים
סקרו במקומות שאינם מקומות עסק.

א. לבני:

בסעיף זה נושל לעצמו מסרד התיירות סמכויות
של מסטרה. אינני יודע איך אפשר להסכים לכך.
החוק הוצע ב-1972. אז היה מצב אחר בשטח התעסוקה. זה סעיף שיכול
ליצור עוד 500 מיטרות. בסנת 1977 יהיה מבקר כזה על כל מטר בעיר
העתיקה. אין צורך לחפש בסעיף זה את הרע במיעוטו. צריך לבטלו כליל.
לפקיד מדינה אסור לספר מה ראה בחשבון הבנק, אבל אסור לו גם לראות
את חשבון הבנק שלי. אני מציע לא לקבל את הסעיף, אפילו עם התיקונים.
בסנת 1975 אי-אפשר לחסוך במוסגים של 1972.

א. אבטבי:

אני לא סבור שצריך למחוק. אין שום בחוק
סאין מי שיפקח עליו. אני מסכים שלא צריך
לתת סינייים כאלה למפקר שנמצא לבדו בשטח על פי סיקול יסוד סביר.
בסעיף (2) אני מוכן לקבל את "לדרוט מכל אדם" רק אם יהיה כתוב
"העוסק בעסק תיירות". בסעיף (4) המלים "לתפוס כל דבר", נראות
לי לא במקום. אולי לתפוס כל מסמכים הנוגעים לעסק תיירות. אחרת הוא
יכול לקחת את פנקס הצ'קים שלי. אם זה יהיה כך, אפשר לקבל את הסעיף.

י. יודין:

יש צורך בפיקוח על סירותי תיירות.
נציגי מסרד התיירות קרובים יותר לתפיסה
שלי מאשר גב' פנחסוביץ. אנשים מדריכים אחרים שלא על מנת לקבל פרס,
מאכנסים אורחים מחוץ לארץ בבתיהם. זה דבר אחר. צריך להיות מדובר על
עוסקים. בסירותי תיירות כמסלוח יד. אני מציע למחוק בסעיף 17 את
סעיף (2) ולצרף את "המסמכים" לסעיף (1). "להציג בפניו כל רסיון
ומסמך". אני נגד סעיף (3) אלא אם יכולה היועצת המספשית לנסח זאת
במובן המקובל לגבי אדם שנדרסת ממנו עדות על עבירה. הניסוח של "לחקור
כל אדם" הוא רחב מידי. בסעיף (4) אני מציע לכתוב "להכנס לכל מקום
שבמצעים בו סירותי תיירות לפי סעיף 2".

פ. דרובלס:

אני מציע למחוק את סעיפים (1)-(4) ולהסאיר
את הריסא בלבד. למחוק "או להקל" ויתכן
שאפשר להוסיף "ולהציג את המסמכים".

י. סערי:

מוטב שלא נחוקק חוק, אם לא נותנים כלים
לפקח עליו. מבקר הוא אחד הכלים הראשיים.
הניסוח שלך יכול להראות טוב מאד, אבל יכול להתפרס בכיוון הפוך.
במידה שפרטים מה הסמכות, יש בכך הגבלה. אם אומרים שהסר רטאי
למנות מבקר שידאג לביצוע החוק, זה כולל הכל והמבקר אינו סוגבל בדבר.
הפירוש נא גם כדי להגביל את המבקר. הויכוח צריך להתנהל בסאלה, איך

י. סערי:

להגדיר את ה דברים כך, שלא תהיה חריגה ממסגרת הנושא. צריך למצוא ביטוי בחוק, שהתייר לא יוטרד.

היו"ר י. טודעי:

הדיון בסעיף זה נסתיים. אני מקבל את הדרך שהתווה חבר הכנסת סערי, וכדי שהצדק לא רק ייראה אלא גם ייעשה, אני מציע ללכת בדרך הבאה: יש שתי הצעות קיצוניות. האחת של מטרד התיירות עם תיקונים שנתקבלו על ידם, והשניה של חבר הכנסת לבני, למחוק את הסעיף. אני פתרסם שרוב חברי הועדה צעד מחיקת הסעיף כולו אבל גם נגד קבלתו כפי שהוגס.

א. לבני:

אני רוסם לעצמי הסתייגות.

היו"ר י. טודעי:

הצעה אחת היא של חבר הכנסת דרובלס שאומרת למחוק את הסעיפים (1)-(4), ולצרף לריטא את הפעולות. כלומר, להוסיף לסעיף 17 "להציג את המסמכים לפי חוק זה". אני מעמיד זאת לה צעה.

הצעת חבר הכנסת דרובלס לא נתקבלה

אני רוצה להציע נוסח שהולך בקו שהתווה חבר הכנסת יודין. אני לא מתכוון לניסוח המילולי בדיוק. "1. מבקר שמינה לכך הסר, יהיה רסאי, אם שוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח ביצוע חוק זה או למנוע עבירה על פוראותיו - (1) לדרוש ממי שעוסק בשירותי תיירות להציג לפניו כל רסיון על פי חוק זה וכן מסמכים, דוגמאות וידיעות שלפי דעתו תסמסנה הוכחה לעבירה על חוק זה; (2) להכנס לכל מקום בו ניתנים שירותי תיירות ולערוך בו חיפוש ולדרוש כל דבר שיש למבקר יסוד להניח שהוא מוצג חיוני בגיל עבירה על חוק זה".

על ידי כך, פרט לעוסקים בשירותי תיירות, פרט למקומות שבהם ניתנים שירותי תיירות, פרט אם יש יסוד סביר להניח, למבקר אין סום סמכות.

אם זה מתקבל, נקבל החלטה שזה יהיה תכן הסעיף, את הנוסח נכין ליסיבה הבאה. לא נתווכח יותר על הסעיף עצמו.

ס. דרובלס:

אני יכול להגדיר את ההצעה הזאת כקיצונית לא פחות מהקודמת. אי אפשר לומר שלא נתווכח על ההצעה ביסיבה הבאה אלא נחליט עכסיו אם היא מתקבל או לא. אני חושב שמה שמתה מציע אינו פחות ממה שהציע מטרד התיירות, ויש לדון על כך. אי אפשר בסוף היסיבה לבוא ולהציע הצעה ולומר שביסיבה הבאה לא יהיה דיון.

י. סערי:

הייתי יכול לקבל את הצעת היושב-ראס כאילו מבטאת כמעט קונסנסוס. חסר לי אלמנט אחד. הוא אמר שיכולים לחקור רק אדם שעוסק בשירותי תיירות על נוסא של עבירה ולהכנס לעסק בתנאים מסויימים. הסאלה היא, אם אותו מבקר יכול לסאול שאלות גם את מי שאינו עוסק בשירותי תיירות כי הוא חושב שהוא האיש שיכול לתת לו את הידיעות על כך. למשל, באה שענה שהשירות במלון לא היה בסדר, או הפקעת מחירים. המבקר יכול לסאול את התייר מה ראה או לא? אחרת איך יגיע למסקנה אם היתה עבירה. הוא יטאל רק את האיש החסוד בכיצוע העבירה? את התלונה אפשר לאמת רק על ידי סאלות. צריכה להיות אפשרות לגבות עדות.

י. יודין:

לדעתי יש סמכות לסאול, אבל סירוב לענות לא ייחשב לעבירה. לאחר הניסוח של היושב-ראס, אני חושב שאפשרות של ניצול לרעה של הסעיף היא מינימלית.

מ. דרובלס:
יש לי הרבה מה להעיר על הצעת התיקונים.
אם נחזור לכך בישיבה הבאה, אדחה את הערותי
לישיבה הבאה. אם לא, אני רוצה להעיר עכשיו.

היו"ר י. מודעי:
כוונתי להשאיר את זה רק לניסוח לישיבה
הבאה, אם ההצעה מתקבלת.

מ. דרובלס:
אני מסתייג מענין הדוגמאות. זה מיותר.
אני חושש מהפירוש של "כל בית עסק". הוא
יהיה רסאי להכנס לחדר של אורחים.

היו"ר י. מודעי:
את זה צריך למנוע.

מ. דרובלס:
א-אפשר לחייב אדם למסור עדות. אדם שרוצה
למסור עדות - ימסור. מי שלא רוצה - לא
ימסור. מה שמדאיג אותי במיוחד הוא, שאותו שקח יוכל להכנס לכל תחום
של העסק ולהפריע מנוחת אנשים.

היו"ר י. מודעי:
בנושא הדוגמאות, אני מוכן לוותר על כך
אם מסרד התיירות מוכן. אם הנסח
יכתוב "כל מידע", אולי זה יספק.

מר רוזנמן:
מוכנים למחוק את הדוגמאות.

היו"ר י. מודעי:
הבעיה של כניסה לחדרי מלון היא בעיה.
אני מציע להפנות תשומת לב הנסחים
לכך שבסעיף (2) כפי שהצעתי יש קוסי גם בועדה לגבי המוסג "להכנס בכל
עת סבירה למקום שבו ניתנים שירותי תיירות". היינו רוצים למצוא ניסוח
כזה שיאפשר אמנם ביקורת בכל מקום בו ניתנים שירותי תיירות, בלי
לפגוע בפרטיות של האורחים.

י. סערי:
איננו מצביעים עכשיו. הצעתי שתהיה אפשרות
של גבית עדות גם מאדם שאינו עוסק
בשירותי התיירות, אם הענין דרוש לביצוע החוק. אני מציע שמסרד התיירות
יתיחס לכך.

היו"ר י. מודעי:
אני מתנגד.

י. סערי:
אם כך, אני מבקש שזה יועמד להצבעה לא
היום.

היו"ר י. מודעי:
הסכמנו על נוסח ומסרד התיירות עסה
ויתור, עכשיו נפסיק את הענין?

י. סערי:
אני חושב שזה מאד מהותי לביצוע החוק.

מר רוזנמן:
אם הצעת חבר הכנסת סערי אינה מתקבלת,
אני שומר למסרד זכות להסתייג.

היו"ר י. מודעי:
אם חבר הכנסת סערי עומד על דעתו,
הסעיף יסאר שתוח כפי שהיה, וחבר הכנסת
סערי לוקח על עצמו את האחריות של אישיות בשיפול בחוק הזה. הסעיף
הזה לא סוכם, לדאבוני, הוא נסאר שתוח.